

[J. Chr. Jensen.]

Fjor, da den højtærede Indenrigsminister i dette høje Ting fremsatte Lovforslaget om Statens Bygningsvæsen.

Efter en meget indgaaende Behandling, som strakte sig over et helt Møde, blev Sagen henvist til et Udvalg, og i dette Udvalg blev Spørgsmaalet ved en lang Række Møder grundigt — jeg tør nok sige: *meget* grundigt behandlet, og til Slutning enedes samtlige Partier her i Folketinget om et Forslag, som blev enstemmigt vedtaget i dette høje Ting den 28. Marts. Det var en Forudsætning for denne Enstemmighed, at Lovforslaget skulde faa en let Gang gennem Landstinget, men vi saa desværre noget helt andet. Landstinget nedsatte efter første Behandling et Udvalg, som afgav en Beretning, hvori det udtalte, at det ikke havde haft Tid til at gennemføre Lovforslaget, hvorfor det selvfølgelig bortfaldt. Det var derfor ret nærliggende for den højtærede Indenrigsminister paa ny at fremsætte Lovforslaget i Landstinget og i den af Folketinget enstemmigt vedtagne Affattelse. Nu havde jeg troet — det maa jeg tilstaa —, at man i Landstinget let kunde være blevet enig om den Affattelse, Folketinget enstemmigt havde givet Lovforslaget; men det lykkedes ikke. Lovforslaget blev forandret paa principielle Punkter, og ved anden Behandling udtalte den højtærede Indenrigsminister en Beklagelse af, at et Par vigtige Bestemmelser helt blev udeladt, og da særlig den, at alle Reparations- og Vedligeholdelsesarbejder skulde kontrolleres gennem det foreslaaede Kontor, og det vil sige, at over Halvdelen af det, som Statens Bygningsvæsen koster, faktisk undrages Kontrol. Til disse Arbejder, som nu vil blive unddraget Kontrol, er der brugt 8,7 Mill. Kr. gennemsnitlig i en Aarrække. For det andet Punkts Vedkommende har man indskrænket Bygningsraadet til kun at omfatte 3 Medlemmer. Det vil sige, man har skudt et af de praktisk kyndige Medlemmer ud; men det var netop efter Folketingsudvalgets Mening en stor Fordel, at der var *to* praktisk kyndige ved Siden af de to teknisk kyndige, hvorved der skabtes en vis Ligevægt. Da Landstinget nu netop har indsat en Paragraf, som siger, at der inden Udgangen af det tredje Aar skal udarbejdes en Betænkning om hele Statens Bygningsvæsen, vil Teknikerne i dette Udvalg faa stor Overvægt. Landstinget mener, at man maa have et fuldkommen upartisk Bygningsraad, men jeg tror ikke, at man vil faa det, for disse

Bygningsraadsstillinger bliver ikke saadan aflagt, at de vedkommende ikke behøver at have Arbejde udenfor Bygningsraadets Virksomhed, og herved bliver de i høj Grad afhængige af deres Organisationer, som er stærke, baade Arkitektforeningen og Ingeniørforeningen. For at man kunde afbalancere de eventuelle Divergenser, der vil kunne komme her, vilde det have været ønskeligt, om der, saaledes som Folketinget var enig om, havde været 2 praktisk kyndige Medlemmer. Det er altsaa ikke sket.

Jeg tror nu ikke, der er Grund til at foreslaa Udvalgsbehandling; thi jeg tror ikke, der kan opnaas mere. Landstinget har vist sin Overlegenhed og Magt overfor Folketinget, og vi bliver nødsaget til at bøje os, hvis vi skal have Lovforslaget gennemført. Jeg vil derfor ligesom Ministeren mene, at man ikke nu skal føre Folketingslovsforslaget frem igen, og ligesom Ministeren anbefale dette høje Ting at stemme for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Jensen (Broby): Jeg vil ogsaa gerne paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Det fremtræder nu i en Skikkelse, der er meget forskellig fra den, hvori det blev fremsat i Fjor, og ogsaa en Del forskellig fra den, hvori det blev fremsat i Landstinget i Aar. Men i det store og hele synes jeg, at det er et Fremskridt, der er naaet i Landstinget, selv om jeg paa et Par Punkter maa give den ærede sidste Taler Ret i, at der er Ting, man kunde have ønsket anderledes. Jeg ser det som et Fremskridt, at man ikke faar den stærke Centralisation, som Lovforslaget i Fjor krævede, og som vi frygtede kunde udvikle sig til, at der kom et Bygningsdepartement under Indenrigsministeriet, hvorunder alle Ministeriernes Bygninger sorterede, ogsaa almindelige Bygninger. Den Frygt er nu efter vor Mening faldet bort; vi faar nu et Bygningsraad, hvem alle Sager kan forelægges til Erklæring, et Raad, som i det store og hele indskrænker sig til kun at skulle beskæftige sig med de store Byggeforetagender. Jeg tror, at det vil være den billigste Ordning, man kan faa i Længden. De forskellige Ministerier har sikkert praktiske Ordninger indenfor hvert sit Omraade, som gør, at de mindre Byggeforetagender og Reparationsarbejder behandles paa en god Maade, og det vilde utvivlsomt blive dyrere, hvis vi fik den stærke Centralisation, Departementet, som skulde have med alle Sager at gøre. Nu bliver det i alt væsentligt kun de Bygninger, som koster over 20 000 Kr., Bygnings-